A°. 1841. N°. 95.

ARNHEMSCHE COURANT.

De prijs dezer Courant, die geregeld *vijfmaal* 's weeks wordt uitgegeven, en wel op *Zondag*, *Dingsdag*, *Woensdag*, *Donderdag* en *Zaturdag*, is *f* 5 in de drie maanden.

ZONDAG 16 MEI.

De prijs der Advertentiën is, van *een* tot *vijf* regels *f* 1.00, en voor elken regel daarboven 20 centen behalve 35 centen zegelregt, voor elke plaatsing.

De benoeming van den heer SCHIMMELPENNINCK *tot minister van binnenlandsche zaken.*

Voorbarig zou het mogen heeten zich reeds over de benoeming des heeren SCHIMMELPENNINCK te verheugen, die te betreuren zou onbillijk kunnen zijn. Als lid der Kamer heeft de baron groote diensten bewezen; maar ook veel nadeel gedaan. Zich eenen schoonen naam gemaakt hebbende, scheen hij dien niet altijd indachtig; en als men verwachtte den heer SCHIMMELPENNINCK te zullen hooren, hoorde men wel eens iets 't welk men van een gansch anderen redenaar zou hebben verwacht. In ons land, waar klanken zoo veel afdoen en het *stupidum vulgus* aan namen hangt, is het gevaarlijk dat mannen van welke men beginselloosheid of weifeling duchten kan, naam hebben bij de natie; naam van kunde, van onafhankelijkheid, ja zelfs van deugd. Die naam strekt dan slechts tot verontschuldiging van politischen rommel, van flaauwhartigheid, van veilheid, welke men onder den schijn van vertrouwen verbloemt.

Naam van kunde hadden ook de ministers der vorige regering: ervaring, zegt het, wat was er aan dien naam? Vruchten, getuigt gij van den aard der boomen.

Naam van onafhankelijkheid hadden onderscheidene leden der Kamer: men herinnert zich de oppositie-lauwers van een DONKER CURTIUS VAN TIENHOVEN, VAN SYTZAMA, SCHIMMELPENNINCK; de heer DONKER CURTIUS VAN TIENHOVEN is thans vice-president van den Hoogen Raad, de heer VAN SYTZAMA gouverneur van Vriesland, en de heer SCHIMMELPENNINCK minister van binnenlandsche zaken. Het is logisch, het is heilzaam dat zij die de regering dwongen andere wegen in te slaan, daarna deel nemen aan de regering; het is goed, dat zij die de onkundige stuurlieden bekampten, hunne plaats erlangen als die stuurlieden verwijderd zijn; wie toch zouden, meer dan de hoofden der oppositie, geroepen wezen tot de eerste posten in de veranderde regering? — Maar dienst te nemen onder de stuurlieden, aan wie men telkens onkunde verweet, tegen wier stelsel men herhaaldelijk opkwam, dienst te nemen *onder* deze of te dienen *met* deze... getuigt dit ook van onafhankelijkheid?

En naam van deugd, noodlottigste aller verontschuldigingen voor vertrouwen, — doch het oordeel over hetgeen *die* aan Nederland kostte, blijve der geschiedenis bespaard.

Voorzeker, het is te wenschen dat zij die geroepen zijn tot de regering eens lands een onafhankelijk karakter en deugd met groote kunde paren; maar dat zij den naam daarvan hebben, is het, vooral in Nederland niet. Vertrouwen doet er de oogen sluiten en allerwege fouten begaan. Mistrouwen zal het oog geopend houden en iedereen, hoe hoog ook geplaatst, nopen tot het betrachten van pligt.

Men *vertrouwe* dus nog niet op verbeteringen, als de heer SCHIMMELPENNINCK aan het hoofd der binnenlandsche zaken geplaatst wordt; maar men blijve er op *aandringen*. Alvorens over de benoeming te juichen, wachte men er vruchten van af. Want het was waarlijk niet om den heer SCHIMMELPENNINCK, of welken anderen ook, in de plaats van den heer DE KOCK te zien optreden, dat men de verwijdering diens ministers begeerde; het was om aan dat departement een' gansch anderen geest te zien ademen, er een geheel ander stelsel ingevoerd te zien. Wil de heer SCHIMMELPENNINCK daartoe de hand leenen, zoo zal hij de gewenschte minister wezen en den roem verwerven dien zoodanig man verdient. Wil hij soms nog meer doen, wil hij de portefeuille niet dan in een homogeen ministerie aanvaarden, heeft hij soms geen minister willen zijn tevens met de ministers der vorige regering, staan daarmede de geruchten nopens het aftreden der heeren VAN MAANEN en VERSTOLK in verband; dan zeker opent hij zijne nieuwe loopbaan op eene schoone wijze; dan zou men kunnen zeggen: hem was het niet te doen om den post, maar om in dien post nuttig te kunnen wezen, om het oude noodlottige stelsel van regering te doen vervangen door een ander, wat heilzamer vruchten belooft.

Buitenlandsche berigten.

TURKIJE.

Konstantinopel, 21 april. Eergisteren is van wege het Ottomannische ministerie van buitenlandsche zaken aan de gezanten der verbonden mogendheden eene nota overhandigd geworden, waarbij hun te kennen wordt gegeven dat hunne voorstellen aangaande Egypte door de Porte aangenomen zijn. Bij eene tweede nota van denzelfden datum rigt de Porte aan de gezanten dier mogendheden de vraag: wat zij gezind zijn te doen, bijaldien *Mehemed-Ali* zich aan de overige bepalingen van den beleenings-firman niet onderwierp, en of de mogendheden, bijaldien zij overigens genegen zijn aan de Porte verderen onderstand te verleenen, de nieuw te regelen bepalingen evenens handhaven willen als die welke reeds in het verdrag van juli vervat zijn.

(*Allg. Zeit.*)

RUSLAND en POLEN.

Warschau, 7 mei. Bij gelegenheid van het huwelijk van den erfgrootvorst heeft de keizer ook aan de ingezetenen van het koningrijk Polen genadebewijzen gegeven. Onze bladen deelen drie keizerlijke besluiten dienaangaande mede. Bij het eerste worden allen die ter dood veroordeeld zijn in zoo ver begenadigd, dat hunne straf in levenslange gevangenis veranderd wordt; de correctionnele straffen, namelijk opsluiting in het tuchthuis, gewoon arrest, geld- en lijfstraffen worden, op eenige geringe uitzonderingen na, geheel kwijtgescholden. Bij het tweede wordt er kwijtschelding gegeven van eenige schatkistvorderingen en financiële achterstanden. Het derde besluit eindelijk schenkt aan een aantal politische veroordeelden, waaronder zich ook eenige naar Siberië verbannenen bevinden, hetzij volle gratie, hetzij vermindering of verzachting van straf. (*Pr. St. Z.*)

— De beroemde Italiaansche zangeres *Pasta* zal zich op het Petersburger tooneel doen hooren. (*Allg. Zeit.*)

PRUISSEN.

Berlijn, 12 mei. De Nederlandsche luitenant-generaal, buitengewoon gezant en gevolmagtigd minister aan dit hof, graaf *de Perponcher*, is naar 's Gravenhage vertrokken. (*Pr. Staats-Z.*)

ENGELAND.

Londen, 12 mei. De behoudende partij heeft eene nieuwe overwinning behaald, door de benoeming van haren caudidaat, den heer *Hamilton Lindsay*, als vertegenwoordiger voor Sandwich in het Lagerhuis.

De strijd in dat Huis, wegens de vermindering der inkomende regten op de vreemde suikers, van welks uitslag welligt het behoud of de val van het kabinet zal afhangen, is tot heden toe nog onbeslist gebleven. Verscheiden leden hebben, nu reeds drie dagen achtereen, voor, en anderen tegen het deswege gedaan ministerieël ontwerp gesproken. Onder de drangredenen der laatstgenoemden behoort inzonderheid, dat de verminderde bescherming der suikerteelt in de Engelsche koloniën den slavenhandel in die van andere natiën in de hand zou werken, waartegen van de tegenovergestelde zijde aangevoerd wordt, dat de oppositie geen bezwaar maakt in het gebruik van katoen, die toch evenzeer door slaven bewerkt wordt, en dat de vermindering van de lasten der ingezetenen des rijks boven alles geacht moet worden. Over het algemeen verwacht men dat, als het eindelijk tot eene stemming komt, de ministers de nederlaag lijden en dan tot hunne aftreding besluiten zullen.

— Volgens brieven van Rio-Janeiro, was de jonge keizer van Brazilië uitgenoodigd tot het zenden van een' vertegenwoordiger naar de groote zamenkomst, welke al de Noord- en Zuid-Amerikaansche staten, ter bevordering der onderlinge handelsbelangen, willen gehouden hebben. De plaats der bijeenkomst scheen nog onzeker te wezen.

FRANKRIJK.

Parijs, 12 mei. De *Moniteur* deelt de volgende telégrafische dépêche mede uit Madrid van 8 en Bayonne 11 mei.

» De kamers zijn heden zaamgekomen ter verkiezing van het regentschap. Bij eene eerste stemming hebben zij met 153 tegen 136 stemmen beslist dat er slechts een regent zal wezen. De tweede stemming leverde de volgende uitkomsten op: *Espartero* 179, *Aug. Arguelles* 103 stemmen; verloren stemmen 8. Dien ten gevolge is *Espartero* tot regent van Spanje geproclameerd geworden."

— In het *Journal du Havre* leest men het volgende berigt nopens eene ontzettende ramp aan het Amerikaansche schip *William Brown* overgekomen:

Het Amerikaansche schip, *William Brown*, zeilende met 65 passagiers van Liverpool naar Philadelphia, heeft den 19den april tegen eene ijsschots gestooten, met een zoodanig noodlottig gevolg, dat men oogenblikkelijk heeft moeten besluiten een laatst reddingsmiddel in de sloepen te zoeken. Ten dien einde begaven zich de kapitein, eene vrouw, tot de passagiers behoorende, en zeven man der ekwipagie in de kleine sloep. De groote sloep, door den opperstuurman gekommandeerd, ontving drie en dertig passagiers en acht matrozen. De overige personen, voor wie geene plaats in de sloepen was, aan boord van den *William Brown* blijvende, vergingen met het schip, hetwelk dadelijk te gronde zonk.

Wegens het lot der kleine sloep en dergenen, die zich in dezelve hebben gered, is men nog zonder tijding.

Maar den 21sten april (uit onderscheidene aanduidingen kan men deze dagteekening opmaken) werd de groote sloep, echter met nog slechts zeventien der passagiers behalve den stuurman en de acht matrozen, ontmoet door het Amerikaansche schip *Crescent*, komende van New-York bestemd naar Havre, die de zes-en-twintig schipbrenkelingen aan boord nam. De *Crescent*, den 2den mei de paketboot *la Ville de Lyon* ontmoe-

tende, verzocht aan deze, de acht matrozen over te nemen. De paketboot, jl. maandag alhier met die acht manschappen aangekomen, heeft de tijding van deze ramp aangebragt.

Maar ter zelfder tijd heeft die paketboot een afgrijzen wekkend voorval bekend gemaakt, hetwelk nog als in eenen geheimzinnigen sluijer gehuld ligt, doch waarover de eerstdaags verwachte *Crescent* ongetwijfeld alle vereischte ophelderingen zal geven.

De groote sloep van den *William Brown* had als boven gezegd, behalve de acht matrozen, drieëndertig passagiers ingenomen; zij heeft slechts zeventien dezer laatstgemelden aan den *Crescent* overgegeven.

Het schijnt, dat de personen in de groote sloep, na den *William Brown* verlaten te hebben, twee dagen door de golven zijn rondgezweept geworden, met het vreesselijk uitzigt van hun gewis verderf onmiddellijk voor oogen. Men verbeelde zich het ontzettende schouwspel van twee en veertig menschen, opgepropt in eene zoo enge ruimte, dat zij er naauwelijks konden plaats vinden, waarschijnlijk aan leeftogt gebrek lijdende, waaraan zij in den haast hunner ontkoming niet zullen gedacht hebben; blootgesteld aan het geweld der zee en ten prooi aan al de folteringen der onzekerheid en vertwijfeling. Twee dagen lang hadden zij echter dezen vreesselijken toestand doorgestaan, maar alstoen, hetzij de overmaat van lijden de gemoederen tot beestachtige woestheid heeft doen overslaan, hetzij een afgrijselijk offer was onvermijdelijk geworden, — alstoen begon een ijzingwekkend schouwspel. Een voor een werden de passagiers aangegrepen en in zee gesmeten; met eene vrouw werd deze menschen-offering aangevangen; zusters, broeders, ouders, kinderen werden achtervolgens aan de golven ter prooi gegeven; een nog zeer jong kind, reeds in de armen zijner beulen, smeekte om nog eerst, alvorens te sterven, zijn gebed te mogen doen, doch werd erbarmeloos in de eeuwigheid geworpen, en de menschenslagting eindigde eerst na het zestiende offer.

Een uur na dit afschuwelijk tooneel, nam de *Crescent* de overlevende ongelukkigen tot zich.

— Het lang vertragen der benoeming van een' nieuwen Franschen ambassadeur te Londen geeft aanleiding tot de gissing, dat de heer *Guizot* derwaarts in die betrekking wil wederkeeren, bijaldien hij zich niet in het ministerie mogt kunnen staande houden.

— Koningin *Maria Christina* van Spanje is gisteren avond, vergezeld van haren secretaris, *El Castillo*, en van een klein gevolg, in deze hoofdstad aangekomen, en heeft het paviljoen Montpensier, reeds vroeger door haar bewoond, op nieuw betrokken. Heden morgen is zij, op het paleis der Tuileriën, door den koning en zijne familie ontvangen.

— Eene der dochters van den Spaanschen infant don *Francisco de Paule* zou met een' Poolschen officier ontvlugt zijn en den weg naar België ingeslagen hebben.

BELGIE.

Antwerpen, 13 mei. De vleeschhouwers *Cleerens* en *Zeys* zijn tot een jaar gevangenisstraf veroordeeld, ter zake van, in plaats van ossenvleesch, paardenvleesch te hebben verkocht. [Ook te Brussel zijn verscheidene slagters op hetzelfde feit betrapt].

Binnenlandsche berigten.

Amsterdam, 14 mei. Uit Texel meldt men, dat een der bekwaamste zeeloodsen van dat eiland op reis naar Cherbourg is gegaan, om zich aan boord van *la belle Poule*, het schip van den prins *de Joinville*, te begeven, ten einde dien bodem in Texel binnen te loodsen.

's Gravenhage, 13 mei. In de *Staats-Courant* leest men:

»Bij koninklijk besluit van den 12den dezer is aan den luitenant-generaal *H.* baron *Merkus de Kock*, op zijn daartoe gedaan verzoek, met den 1sten juni aanstaande een eervol ontslag verleend als minister van binnenlandsche zaken, en is hij, met dat tijdstip, benoemd tot minister van staat, alsmede tot kanselier van de Militaire Willemsorde en van den Nederlandschen Leeuw.

»Wijders is bij het voornoemd besluit de heer *W. A.* baron *Schimmelpenninck van der Oye van den Poll*, lid der Tweede Kamer van de Staten-Generaal, met primo junij eerstvolgende, benoemd tot minister van binnenlandsche zaken."

— Bij koninklijk besluit van 1 dezer no. 16 is het rijks-subsidie, tot den herbouw der afgebrande kerk te Hoorn toegestaan, nog met ƒ 4000 vermeerderd geworden, zoodat hetzelve alsnu ƒ 34,000 bedraagt; sedert is ook van wege het departement van eeredienst de noodige autorisatie verstrekt om onmiddellijk tot de aanbestedingen over te gaan, zoodat men dit bedehuis der hervormden, tot welks herstel zooveel en van zoo vele kanten is bijgedragen, weldra uit deszelfs assche zal zien herrijzen.

— Heden is er dejeuner ten hove gehouden, waarna ten half drie ure, HH. MM. de koning en de koningin HH. KK. HH. prins en prinses *Frederik* en HH. KK. HH. prinses *Sophia* en prins *Hendrik*, gevolgd van eenen luisterrijken stoet, de kermis hebben bezocht. Eenige ministers, de hoofd-officieren en een aantal andere, tot het hof behoorende personen, met hunne dames, volgden het koninklijk gezin; ruim een uur heeft deze wandeling geduurd.

Utrecht, 13 mei. Wij vernemen dat, zoo van wege het stedelijk bestuur, als van wege de ingezetenen dezer stad vele toebereidselen worden gemaakt voor eene plegtige ontvangst van Z. M. onzen geliefden koning, welke op dingsdag den 18den mei zal plaats hebben. Bereids is eene eerewacht te paard georganiseerd, welke zal worden aangevoerd door den heer *F. H. C.* baron *van Heeckeren van Brandsenburg*.

ARNHEM, 15 mei.

Met veel genoegen vernam men hier dat er ook sprake is van den heer *van Nagell van Wisch* als gouverneur van Gelderland. In de verdubbelde Tweede Kamer geroepen, behoorde de heer *van Nagell* tot het kleine getal dergenen die stelselmatig hunne overtuiging bleven handhaven en alles aanwendden om ons logischer en vrijzinniger staatsbepalingen te verschaffen. De edele heer verwierf toen even veel achting voor zijn politisch karakter, als hij zich reeds algemeene genegenheid in den maatschappelijken omgang verworven had. Wij gelooven dat de keuze van den heer *van Nagell* eene zeer gelukkige keuze zou wezen en algemeen bevredigen zou.

Mengelwerk.

Het Russische leger.

IV. DE REVUEN.

Het lijdt geen twijfel of eene revue der keizerlijke garde op het veld van Mars te St. Petersburg is in hare soort het volmaaktste en aangenaamste schouwspel ter wereld. Zoo weinig de Russische soldaat op zich zelf ten opzigte zijner physionomie, gestalte, kleeding enz., zich aangenaam en bevallig voordoet, zoo uitmuntend schoon en sierlijk komen zij daarentegen in massa voor, onder de gestadige oefeningen en het strenge toezigt op al het uiterlijke. De afzonderlijke Russische soldaat is op zich zelf zeer slecht geoefend: hij kan met de bajonet volstrekt niet omgaan; schermen of swadronneren wordt hem volstrekt niet geleerd. Naauwelijks kan men eenige gymnastische kunstgreep noemen, waarin hij geoefend wordt. Daar men in den vrede het kruid spaart, en ieder soldaat naauwelijks dertig patronen in het jaar verschiet, schieten zij zeer slecht. Men houdt al die dingen voor nutteloos, en hoopt veeleer, naar het spreekwoord: »komt nood, komt raad," dat de soldaat in het gevecht zelf uit ingeschapene behendigheid — waardoor hij trouwens reeds vele eigenschappen bezit die onze soldaten met moeite moeten verkrijgen — zich door oogenblikkelijke ingevingen het beste zal weten te helpen. De Russen verwachten weinig van de kunst, hoe met het meeste voordeel een schot of steek toe te brengen, en gelooven dat zulk eene theorie in het gevecht zelf van weinig nut is. In zeker opzigt kunnen zij gelijk hebben. Het is echter zonderling — hoewel uit hunne zucht voor het uiterlijke zeer goed te verklaren — dat zij met opzigt tot de exerceer- en manoeuvreerkunst niet hetzelfde gevoelen omhelzen, maar deze veeleer als de hoofdzaak en het wezen der geheele krijgsdienst beschouwen.

De kunst om uit vele duizend levende wezens den eigen wil, de zelfstandigheid, de traagheid, de verscheidenheid, de nalatigheid uit te drijven, de afzonderlijke levende bestanddeelen als het ware geheel te dooden, deze als bouwsteenen te behandelen, en dan zus dan zoo te zamen te voegen, is in Rusland tegenwoordig op het hoogste standpunt gebragt; de uitkomsten die men hiervan ziet grenzen aan tooverij. De poëzij hiervan is ligtelijk in te zien, en ook zonder een Russisch generaal te zijn, moet ieder deze groote revuën als hoogst gewigtige tooneelen beschouwen. Honderdduizend zelfstandige wezens, — waarvan de een een Tscherkessiër, de ander een Fin, de derde een Rus, de vierde een Tartaar, de vijfde een Duitscher is, waar de een zóó, de andere anders denkt en gevoelt, en ieder, als het mogelijk ware, gaarne anders dacht en handelde dan allen — ontdoen zich geheel en al van hunne uiterlijke en innerlijke zelfstandigheid, kleeden zich alle gelijkelijk in dezelfde kleuren, vertoonen allen hetzelfde gelaat, hangen allen gezamenlijk aan den draad van het kommando, staan als pilaren, — »ademende standbeelden," — terwijl zij veel meer lust hadden, door elkander te springen, strekken als een enkele Briareus 200,000 armen uit, bewegen als een eenig reuzen-monster 200,000 beenen, en slingeren op het zelfde oogenblik, alsof al de sterren des hemels uiteen sprongen, 100,000 bliksems in de lucht. Ieder deeltje in die massa is vrij en eigenmagtig, en toch staan zij allen als muren door het bevel geketend; geregeld, als de boomen eener kweekerij, in den grond geworteld, gerangschikt als de raadjes en draden eener katoenspinnerij. Men denkt aan de woorden van den gestorvenen SEUME, die ook deze school is doorgegaan;

»Daar staat gij mensch met uwe bajonet
»Vol ingewortelde vermetelheid, enz."

alles rust, en wacht zwijgend op het kommandowoord. De groote machine beweegt zich, en alle duizend raderen wentelen zich op de voorgeschrevene wijze. Het woord *»ruschio na platscho!* klinkt en duizend bajonetten bliksemen in de hoogte. *Na läwa* (links om) en duizenden maken die beweging, en duizend sabels vliegen uit de schede. Het is eene vreesselijke kracht. Alles is onbloedig, maar nog een woord: *Stupai i bei* (voorwaarts en valt aan (1) en al deze blanke wapenen doopen in bloed. Tusschen de massa's der bajonetten vormen zich straten, waardoor de officieren op en neder galopperen. Het oog van den maarschalk overziet deze massa's met éénen blik. Eene valsche schaduw op eenig punt verkondigt hem wanorde in een regiment; een valsch schitteren in de regte lijn verraadt hem insubordinatie. Niets ontgaat hem. Het oog dezer menschen is zoo geoefend, dat zij uit geheele scharen ruiters een enkelen mistred van een paard bemerken, de onjuiste houding van eenen enkelen vinger.

Ja het is een verheven schouwspel 20,000 onbespatte broeken, en dubbel zoo veel blankgepoetste stevels. Dat is de humor er van, zoo als FALSTAFF zegt; de fantasie wordt opgewonden door die rijen van krijgers, die, als sloeg er slechts eene pols in die massa's, zich regelregt op de takt bewegen; regiment naast regiment schaart zich op het open veld; de dreigende rijen der blinkende vuurmonden, de schitterende en scherpe moordtuigen, alles zoo vreesselijk, zoo moordzuchtig, en toch zoo gemakkelijk door het vlugtige woord beteugeld, en zoo sierlijk! Het is alsof de lavastroomen van eenen vulkaan in cascaden en fonteinen door kunst en wetenschap bedwongen, zich spelende, regelmatig en onschadelijk over de velden uitgoten. Iedere afdeeling is eene vreesselijke phalanks, eene onweerstaanbare magt, het geheel een ligchaam, en ieder lid nog gewapend, gepantserd en zich doelmatig bewegend. Hetzelfde genot dat onze dames bij een borduurpatroon smaken, bezielt den generaal die zijne troepen ordent, slechts naar eenen zoo veel grooteren maatstaf als een soldaat meer is dan eene steek van wollen draden.

ALEXANDER *de Groote* veroverde het geheele rijk der »groote koningen" met 30,000 man. In Petersburg is het niets ongewoons tweemaal zoo veel soldaten op het veld van Mars tot eene parade verzameld te zien: 2000 roode mutsen op eene lijn; 6000 blaauwe rokken tot een blok; in de verte eene groene schaduw van 8000 jagers, verscheiden en verdeeld als bloembedden in eenen tuin; voor iedere afdeeling witte en gele punten — de generaals en kolonels te paard; voor iedere linie tien vaandels op gelijke afstanden, en daartusschen op grootere afstanden roode stippen, de pluimen der tamboers en muzikanten. Het geheel orde en harmonie en ieder deel tot in het geringste in volkomen netheid en orde. Men kan de oogen langs deze lange linien niet laten heen glijden zonder door eene wonderlijke verrukking te worden aangegrepen. In de verte zijn het slechts schaduwen, lijnen, punten en stippen, en toch in ieder deeltje dier massa klopt een warm hart. Men verschrikt over zulk eenen aardigen hoop kanonnenvoeder. De verbeelding zou daarbij buiten het spoor raken, en zij drijft een goddeloos spel met de gedachten. Onwillekeurig laat zij de granaten, houwitsers en bommen in die hoopen dringen en de rijen verscheuren. Wat vreesselijken weg zou zich een enkele kanonskogel door die weeke massa's banen. In het oog van den generaal is alles slechts een beeld met verschillende schakeringen; en toch woonde om ieder puntje van die schakering eene moeder, en om iederen steen van het gebouw verkeeren duizenden in zorg en hoop.

De uiterlijke regelmatigheid wordt in het Russische

(1) SUWAROW's lievelingswoord.

leger uiterst streng gehandhaafd, en men ziet in dit opzigt zelden eene onaangename stoornis. Zoo worden de soldaten altijd zeer naauwkeurig naar hunne grootte gerangschikt, en nooit grooten met kleinen vermengd. Vooral overtreft het uiterlijk voorkomen der kavallerie alles wat men in eenig land zien kan, zelfs Engeland en Oostenrijk niet uitgezonderd. De Russische paarden gaan in vuur en schoonheid alle anderen, in kracht de Duitsche, in sierlijkheid de Engelsche, en in snelheid de Hongaarsche te boven. Een Russisch paard van 24 jaren beweegt zich nog met dezelfde vlugheid als een Duitsch van 8 jaren, (2) en eenige duizend van deze heerlijke dieren bijeen te zien; op de maat der muzijk springende en galopperende, in hunne schitterende teugels schuimende en brieschende, is een verrukkelijk schouwspel. Het is eene bijzondere weelde, die niet minder behaagt, dat ieder regiment zijne eigene kleur heeft, zoo dat het eene slechts bruine paarden, het andere niet dan vossen berijdt; de eene schaar rent op koolzwarte paarden daar heen, de andere op sneeuwwitte schimmels, de derde op isabellen. Men is daarin zoo naauwgezet dat zelfs iedere kleine vlak van het paard door de kunst wordt weggenomen, even als eene vlak in de uniform. In de rijdkunst hebben het overigens de Russen nog zoo ver niet gebragt als de Duitschers, naar het oordeel van deskundigen. Maar dit valt aan leeken bij revuen niet op. De Klein-Russen zijn goede ruiters, en deze stam levert tevens de grootste menschen. Het grootste gedeelte van de kavallerie der garde, louter uitgezochte manschap, bestaat uit Klein-Russen. Maar allen worden overtroffen door de Tscherkessiërs, zoowel in den glans der uniform als in de rijdkunst. De manoeuvres en krijgsoefeningen dezer wilde bergvolken overtreffen alles wat men overal elders zien kan.

Wie met het oog eens geschiedkundigen revue houdt over al deze gewapende scharen, die op het veld van Mars te Petersburg verschijnen, dien bevangt verbazing en schrik tevens, over hetgeen Rusland, die jonge reus — en juist dat hij zoo jong is, is het ergste — in zoo korten tijd in het leven riep. Het is alsof de tanden van honderd Kadmische draken op de Russische steppen waren gezaaid, en alsof daaruit de geharnaste mannen, als golvende korenvelden waren opgegroeid; het is alsof men de groote volksverhuizingen in uniformen en bij regimenten voor zich zag, en als men zich door het omkleedsel niet laat bedriegen, herkent men ligtelijk de physionomiën, die de Romeinen met schrik aan de Donau zagen, de gestalten die ACTIUS op de Catalaunische velden versloeg, de lieden die, zoo lang Europa staat, de schrik van dit werelddeel waren, en het nu weder in eene nieuwe gedaante geworden zijn. In den onvergankelijken voortduur van zulke physionomiën bestaat juist hare grootste belangrijkheid.

Het is eene valsche voorstelling als men meent dat de krijgers van ATTILA en BATHU KHAN louter Hunnen of Mongolen waren. Mongolen waren slechts de aanvoerders, en Slavonische stammen maakten een groot gedeelte der massa uit. De zamenstelling der legers van het oostelijk Europa en noordelijk Azië bleef ten allen tijde dezelfde, slechts de aanvoerders verwisselden. Nu voeren de Groot-Russen den boventoon.

Rusland en de Tscherkessiërs.

Op nieuw staan de troepen van Rusland toegerust om tegen de Kaukasiërs het zwaard te trekken. Hetgeen in het vorige jaar door den volhardenden moed der bergvolken verloren ging moet herwonnen, en er moeten bovendien nog nieuwe veroveringen bijgevoegd worden. Keizer NIKOLAAS heeft sedert het jaar 1834 de ten-onderbrenging van den Kaukasus besloten, en zoo hem tot dus verre de onderneming nog niet volkomen gelukt is, — gaat zij toch ieder jaar hare voleinding meer en meer te gemoet. Geld noch menschenlevens worden gespaard om een onvruchtbaar gebergte, dat, buiten ijzer en koper-erts, slechts kale rotsen bevat, te veroveren. Ook zijne bewoners zijn arm, daar alleen de veeteelt hunne bezigheid uitmaakt. Naauwelijks brengt de met eene dunne vruchtbare aardlaag bedekte bodem zoo veel koren voort, als voor hunne voeding noodig is. Handel en nijverheid hebben in die wild-romantische dalen nog geen wortel gevat, en lange tijd zal er noodig zijn voor zij daar binnendringen. En toch volhardt de Russische monarch met onwrikbare vastheid bij zijn besluit om den Kaukasus te onderwerpen. Ook hij kent de dapperheid en de zucht naar ongebonden vrijheid der meeste Kaukasiërs; ook hij weet, dat het nog geenen veroveraar gelukt is, zijne koene bewoners onder het juk te brengen, en dat allen, die niet tijdig terugkeerden, op den Kaukasus schipbreuk leden; ook hem is het niet onbekend, dat, sedert aan zoo vele, vooral Persische koningen, als NADIR-schah en AGA-MAHOMED, de verovering van den Kaukasus mislukte, het spreekwoord in Azië algemeen werd: » Wanneer het geluk den koningen te zeer medeloopt, beproeven zij het aan den Kaukasus." Welke oorzaak kan er dus bestaan, die den alleenheerscher der Russen doet besluiten, geld en menschen aan de verovering van een arm land te verspillen. Kan het bezit van den Kaukasus voor eenen magtigen vorst zoo aanlokkend zijn, als men uit die inspanningen zou moeten opmaken?

Ik neem geenszins op mij om deze vragen te beantwoorden. Ik zal slechts aanmerken, dat Rusland tegenwoordig zijne blikken naar Azië wendt, naar het werelddeel, dat welligt het krijgstooneel van onze volgende Europische oorlogen zal zijn. Een gebergte dat, als een reusachtige muur Azië van Europa scheidt, en de sleutel daarvan is, moet voor Rusland van het hoogste gewigt zijn. Bovendien zijn de noordelijke en zuidelijke hellingen van den Kaukasus vruchtbare landstreken, bewoond door nijvere volken, die reeds aan den Russischen scepter zijn onderworpen. Sedert de oudste tijden was echter hun rijkdom juist oorzaak, dat de Kaukasiërs, die slechts met de grootste moeite een karig brood van hunnen grond kunnen winnen, noord- en zuidwaarts strooptogten ondernamen, en zich dus met weinig moeite verschaffen, wat hun gebergte hun karig opleverde. De invallen hebben tot den huidigen dag nog niet opgehouden, en Rusland moet de volken, die zich vrijwillig of gedwongen aan zijn gezag hebben onderworpen, in hunne eigendommen beschermen. Alle pogingen, om die invallen te keer te gaan, zijn tot nog toe vergeefs geweest, en sedert in 1777 door KATHARINA aan de noordzijde eene militaire linie getrokken werd, waren de strooptogten niettemin even menigvuldig als vroeger. Sedert 1834 heeft nu de keizer deze verdedigende maatregelen laten varen; om hen in hun gebergte zelf aan te tasten.

Geheel Europa staart op het kleine hoopje Tscherkessiërs, dat met de grootste volharding zijne vrijheid tegen de reusachtige magt van Rusland handhaaft. IJverzuchtig zien grootere en kleinere staten naar Rusland, dat onophoudelijk zijne legers uitzendt om het eene land na het andere in te zwelgen, en onwillekeurig trekken wij voor de zwakkeren partij. Zoo is er allengs eene zekere genegenheid voor de Tscherkessiërs in Europa ontstaan. De inwoners van Algérie strijden niet minder dapper voor hunne onafhankelijkheid, en ABD-EL-KADER's strijd tegen de Fransche wapenen is niet minder regtvaardig; maar toch heerscht er in Duitschland veel minder sympathie voor die uit hunne woonsteden verdrevene inwoners. De Indianen van Noord-Amerika zijn, van de ontdekking van dat werelddeel af aan tot nu toe, aan de wreedste vervolging prijs gegeven; de in Amerika geboren Europeaan houdt het niet voor schande, om bloedhonden, die men zich in Duitschland tegenwoordig schaamt tot de parforcejagt te gebruiken, tot de menschenjagt af te rigten, en — toch gruwt het beschaafde Europa niet van zulke daden, die een ATTILA of DSCHINGIS-khan waardig zijn. De arme Indianen zijn te ver van ons af, om de sympathie, die wij hen als menschen schuldig zijn, op te wekken. Het volk, dat hen bestrijdt, is met ons verwant, en schijnt ons nooit gevaarlijk te zullen worden. Zoo is het met onze sympathie voor vreemde ellende gelegen.

De veldtogt in Tscherkessië moet reeds in April zijn begonnen; en als op dit oogenblik de beide partijën nog niet tegen over elkander staan, dan maakt men aan de eene zijde zich toch reeds gereed om het vreemde gebied binnen te rukken, en sluit men zich aan de andere vast aan één, om den vijand waardig te ontvangen. Ik geloof dat om deze reden eene andere [illegible] van Tscherkessië en deszelfs [illegible] door iemand, die [illegible] en overigens liegten over Tscherkessië inwon, de algemeene belangstelling moet opwekken. Ik voel mij daartoe te meer genoopt, daar de Engelschen en Franschen ten opzigte van Tscherkessië de grootste onwetendheid aan den dag leggen. De »*Morning Cronicle*« put jaarlijks eene menigte valsche berigten uit Konstantinopel, en Fransche dagbladen laten zich nog erger door eenen correspondent uit Jassy (zeldzamer uit Bucharest) misleiden. Het is onbegrijpelijk dat soortgelijke berigten, waarin men, bij voorbeeld, de overblijfselen der Russische kavallerie-regimenten, *hevig bestookt door de Tscherkessiërs*, langs den Alasan, (in Kachetie, een gedeelte van de zuidelijke helling des oostelijken Kaukasus) naar Suchumkaleh en Anapa aan de Zwarte Zee laat vlugten, — zelfs in de beste Duitsche dagbladen worden opgenomen. Zoo dan waarlijk de schrijver der brochure: »*Rusland en de Tscherkessiërs*" en der beoordeeling in de *Allgemeine Zeitung* van de reisbeschrijvingen van BELL en LONGWORTH, gelijk hebben, als hij zegt, dat Tscherkessië voor ons een onbekend land is, en ook vooreerst nog wel blijven zal? Zouden werkelijk, na verloop van 3000 jaren, de woorden van HOMERUS: »Daar ligt ook het land en gebied der Kimmerische mannen (1), gehuld in nevel en duisternis; nooit beschijnt het de zon met hare koesterende stralen, noch als zij opstijgt aan de baan van den rijk besternden hemel, noch als zij van den hemel ter aarde nederdaalt; maar een akelige nacht omringt er de woeste menschen" — nog evenzeer gelden als toenmaals, en de aardrijkskunde den sluijer der onbekendheid nog niet hebben opgeligt? Ik geloof echter dat wij Tscherkessië en hare bewoners beter kennen dan prof. NEUMANN waant. Sedert HERODOTUS, SKYLAX VAN KARYANDRA, van de Zychen en Kerketiërs (Adigiërs en Tscherkessiërs) aan den oostelijken oever van de Zee van Azof en de Zwarte Zee, melding hebben gemaakt, — sedert dien tijd bewonen zij hetzelfde land, en worden zij door alle aardrijkskundigen, geschiedschrijvers en reizigers van die streken vermeld en gedeeltelijk goed beschreven. Zoo beschrijven hen de in het purper geborene KONSTANTINUS in de 10de en de Genuees INTERIANA in de 15de eeuw zeer naauwkeurig; en als iemand zich de moeite getroosten wilde, de Romeinsche, Genuësche, en Russische archieven te doorzoeken, dan zouden voorzeker eene menigte duistere punten uit de geschiedenis van Tscherkessië worden opgehelderd. KLAPROTH en DUBOIS DE MONTPEREUX hebben echter slechts korte schetsen vol onnaauwkeurigheden van hunne geschiedenis gegeven. DUBOIS laat, bij voorbeeld, den vorst MITSLAFF reeds in 1016 Tamtorakan stichten, en, niettegenstaande hij kinderloos stierf, zijne nakomelingen meer dan honderd jaren aldaar heerschen.

Zoo het al zeer moeijelijk is in het binnenste gedeelte van Tscherkessië, dat met Rusland in openbaren oorlog is, in te dringen, dan bezitten wij toch sedert KLAPROTH zulk eene menigte berigten over die onbekende wereld, dat, als zij door eene kundige hand verzameld en de ware van de valsche gezuiverd waren, wij Tscherkessië naauwkeuriger dan de meeste landen van Azië zouden kennen. De jongste reizigers, EICHWALDT, NORDMANN, DUBOIS DE MONTPEREUX, BELL en LONGWORTH (2) hebben er zoo veel bijgevoegd, dat nog slechts eenige deelen van Tscherkessië geheel onbekend blijven. Zoo ik openlijk beken, dat het mij onbegrijpelijk is, hoe een man als BELL, die meer dan twee jaren te midden der Tscherkessiërs vertoefde, slechts zoo weinig kon zien en hooren, dan heb ik toch ook veel in het werk van BELL gevonden, dat tot nog toe onbekend was. Ongelukkigerwijze is BELL slechts koopman, en ontbreekt hem de kennis die men van eenen wel toegerusten reiziger verlangen kan; maar juist, doordien hij ons slechts zijn naauwkeurig dagboek mededeelt, moet er veel in voorkomen, dat niemand voor hem geven kon. Voor niemand waren de omstandigheden zoo gunstig als voor BELL. Maar om genoegzaam nut uit zijn werk te trekken, moet men reeds tamelijk met de Tscherkessiërs bekend zijn.

Het is moeijelijk een juist begrip van Tscherkessië te geven, daar hare bewoners slechts voor een klein gedeelte echte Tscherkessiërs zijn. Zij waren eigenlijk sedert vele eeuwen het heerschende volk in den westelijken Kaukasus, en maken nog het grootste gedeelte

---

(2) Het ergste bij de Russische paarden is de manege. Zij zijn zeer wild en ontembaar, en het duurt bij hen verscheidene jaren eer zij in de manege mak en gedwee worden, terwijl men een Duitsch paard gemakkelijk in eenen zomer dresseert. Men beweert dat de Duitsche paarden slechts tot hun 15de jaar bruikbaar blijven, maar de Russische daarentegen tot hun 30ste. Vroeger kwamen er eene menigte Russische paarden, of zoo als men ze noemde, Poolsche paarden naar Duitschland, naar Munchen, Dresden en andere plaatsen ter markt. Deze handelstak heeft sedert de laatste twintig jaren geheel opgehouden: gedeeltelijk kan de grootere behoefte in Rusland zelf daarvan oorzaak zijn, gedeeltelijk de steeds meer en meer afnemende betrekkingen van Rusland tot Duitschland.

(1) De Kimmeriërs van HOMERUS bewoonden niet alleen de Krim, maar de geheele kust van de Zee van Azof, en het noordoostelijke gedeelte van de Zwarte Zee, dus ook het tegenwoordig Tscherkessië.

(2) VAN SPENCER spreek ik niet, in weerwil van zijn lijvig werk in twee deelen, en welken opgang het ook in Engeland gemaakt hebbe. Waarschijnlijk is hij volstrekt niet in Tscherkessië geweest!

der Abissen, Ossetiërs, Tscheischensen, en der in het gebergte gevlugte Tartaren cijnsbaar. Na de verovering van de Krim en de onderwerping der Nogajers, aan den noordelijken oever van den Kuban, kwamen er ook bewoners van die landen tot hen, en versterkten hunne magt. De heerschappij der Tscherkessiërs moet steeds drukkend geweest zijn. De bovengenoemde volken werden door hen niet als vrij, maar als onderworpen beschouwd. Een Abassisch vorst stond in rang slechts gelijk met een gewoon Tscherkessisch edelman. Toen de Russen in de laatste twintig jaren die onrustige naburen aan gene zijde van den Kuban dikwijls in hun eigen land bedreigden, en hen dwongen vreedzamer te zijn, zou het hun ligt zijn gevallen de Tscherkessiërs geheel meester te worden, als zij de onderworpene Nogajers en Abassen ondersteund hadden. Maar Rusland verzuimde die gunstige gelegenheid, en erkende hen das als de meesters des lands. Sedert door Rusland de volledige onderwerping van Tscherkessië besloten is, en jaarlijks het land te vuur en te zwaard verwoest wordt, genieten ook de onderworpene volken bijna gelijke regten, en maken nu met hunne vroegere meesters gemeene zaak. *(Slot hierna.)*

Stedelijke Publicatiën.

BURGEMEESTER en WETHOUDEREN der stad Arnhem, verwittigd dat Zijne Majesteit de koning hoogstwaarschijnlijk voor het einde van deze maand deze stad met een bezoek zal vereeren, hebben vermeend de Ingezetenen hiervan voorloopig kennis te moeten geven; ten einde hen in staat te stellen mede te werken tot een' ontvangst in de hoofdstad van Gelderland, den koning waardig.

En zal deze worden afgekondigd en aangeplakt ter plaatse alhier gebruikelijk.

Arnhem, den 14den mei 1841.

BURGEMEESTER en WETHOUDEREN der stad Arnhem roepen bij deze op de binnen deze stad en gemeente wonende verlofgangers der nationale militie: (voor zoo verre zij van kleedingstukken voorzien zijn) om zich, op maandag den 17den dezer maand des morgens ten acht ure, gekleed in hunne uniform en voorzien van alle verdere kleeding- en equipementstukken en zakboekje, hun bij het vertrek van het korps mede gegeven, benevens van het attest Lt. H. H., vóór het raadhuis alhier te bevinden, ten einde te worden geinspecteerd.

Wordende dezelve bij deze herinnerd, dat, in geen geval, derzijds wegstelling van de inspectie zal gegeven worden, en dat bij wettige verhindering van ziekte als anderzins, daarvan behoorlijk gelegaliseerde bewijzen, daags voor de inspectie aan het raadhuis zullen moeten bezorgd worden.

En zal deze worden afgekondigd en aangeplakt ter plaatse binnen deze stad gebruikelijk.

Arnhem, den 12den mei 1841.

Burgerlijke Stand.

TE ARNHEM:

Van 6 tot en met 13 mei.

Gehuwd: J. Croets met J. van Gaalen. — C. Mol met C. E. Muller. — H. W. Koster met K. de Roos. — E. Elbers met A. Boumans. — G. Hendriks met A. Schierboom. — H. Slakhorst met T. Staaring.

Bevallen: W. Huiberts, geb. Veldakker. Z. — T. van Aalderen, geb. Holsum, D. — H. van Lochem, geb. Boverman, D. — J. M. Straatman, geb. Hendriks, D. — J. van den Broek, geb. van Barneveld, Z. — G. S. de Vree, geb. Wantink, Z. — J. Derksen, geb. Verhagen, D. — M. H. G. Gaijmans, geb. Rahr, Z. — H. G. Bransminne, geb. Willemsen, D. — G. van der Elst, geb. Evers, D. — E. Righart, geb. Melissen, D. — E. van den Driesschen, geb. Arends, Z. — W. J. Evers, geb. Bruijns. D. — A. Schouten, geb. Baats, Z. — J. Rijsemus, geb. Hoenhout, D. — L. Vost, geb. Ameshoff, D. — A. P. Tiring, geb. van Reems, D.

Overleden: A. A. G. Loos. 27 j. 3. m. — E. van Doornum, huisvrouw van J. Staal. 49 j. — S. C. Scholtz, huisvrouw van P. Proot. 55 j. G. H. Stakebrand, weduwe van A. W. van Staa. 32 j. 11 m. — P. Boom. 29 j. — J. Krieger. 13 j.

TE NIJMEGEN:

Gehuwd: J. von Salis Jenins met jonkvrouw S. W. C. van Lijnden.

Bevallen: A. M. Klein, geb. Kerseboom, Z. — M. A. Dennijs, geb. Wirtz, D. — A. M. Mulder, geb. Bosman, Z. — E. Raafs, geb. Hubers, Z. — G. Opsomers, geb. Vinck, D. — H. Vinck, geb. Hendriks, Z. — P. C. Braam, geb. Stierhout, D.

Overleden: E. Duits, 2 j. — M. J. Schaap. 1 j. 6 m. — J. M. Theunissen, 2 m. — J. Elvers, 4 m. — Doodgeb. Z. van .... Janssen en M. Kersenboom. — E. Geurts, 50 j. — J. Stoel, 28 j. — J. Hendriks, 43 j.

TE ZUTPHEN:

Gehuwd: J. H. Schaller met G. C. Scholten. — G. Westerveld met H. C. Egelink.

Bevallen: E. Meijer, geb. van Broekhuijzen, D. — G. A. Huender, geb. Langenberg, Z. — A. P. Ribbers, geb. Koelink, Z. — J. H. Bensink, geb. Klaassen, D. — H. G. Schröder, geb. Wilten, D. — J. Branderhorst, geb. Elferink, D. — A. Teerink, geb. Aalders, D. — J. M. Smeenk, geb. Visser. D.

Overleden: E. Berentsen, 29 j. — D. geb. Z. van D. de Ruijter, — W. J. Kaspers, 9 j. — H. Kok, 2 j. — C. A. baron Mackaij, 72 j. — D. van Dieren, 1 j. 3 m.

TE TIEL:

Gehuwd: N. van Gemert met A. Koijmans. — G. de Hues, weduwenaar van W. T. Kuijpers met J. Rosa. — R. de Jongh met E. van Dockum. — F. Kramer met P. Kievit.

Bevallen: P. de Krieger, geb. van Ballegoijen, D. — M. Hofman, D. — A. J. G. van Baars, geb. van den Heuvel, Z.

Overleden: G. C. E. Hardenberg, 12 j. — W. C. Verhaar, 61 j.

Advertentiën.

Op het Huis *de Voorst*, is den 12den dezer, voorspoedig van een' welgeschapen ZOON bevallen, de Hoog Welgeboren Vrouw *BARONES VAN NEUKIRCHEN* gend. *NIJVENHEIM*, geboren *HUIJSSEN VAN KATTENDIJKE*.

Heden overleed, in den ouderdom van bijna 33 jaren, nog geen drie weken na haren echtgenoot, *G. H. STAKEBRAND* Weduwe *A. W. VAN STAA*, nalatende 2 kinderen, te jong om hun onherstelbaar verlies te gevoelen.

ARNHEM, 11 Mei 1841.

Heden overleed alhier, na eene ziekte van weinige dagen, in den ouderdom van 72 jaren, onze hartelijk geliefde Moeder en Behuwd-moeder, Vrouwe *MARIA ELIZABETH GEERTRUIDA BEEK*, eerder Weduwe van den Heer *DANIEL VERWEIJDE*, en laatst van den Heer *HENDRIK KNIBBE Hz.*

ZALT-BOMMEL, den 12den Mei 1841.

J. VAN GOUDOEVER,
uit aller naam.

Mijn geliefde Echtgenoot *DIRK BEEK*, openbaar Notaris des kantons en Ontvanger der gemeente *Wageningen*, eindigde heden zijn voor mij en mijne twee Kinderen zoo nuttig als werkzaam leven in den ouderdom van bijna 56 Jaren.

WAGENINGEN, den 12den Mei 1841.

W. C. VAN OMMEREN,
Wed. D. BEEK.

§ § § De ondergeteekende brengt ter kennisse van allen die daarbij belang kunnen hebben, dat de Heeren *J. JOS. HEILIGENTHAL & COMP.*, Fabrikanten te *Straatsburg*, hem met hun vertrouwen hebben vereerd, tot het aannemen van bestellingen hunner MASTIEK en CARTON-STEENEN BOUWKUNSTIGE VERSIERSELEN, geschikt, om, zoo wel buiten als binnenshuis te worden aangebragt; en hem, tot dat einde met eenen ruimen voorraad van Modellen en Teekeningen hebben voorzien. Deze fabrikaten zijn reeds veelvuldig en met gewenscht gevolg in andere provinciën van dit rijk gebruikt. Hij durft zich vleijen, dat dezelve, om hunne deugdzaamheid, netheid en billijke prijzen, ook in deze provincie algemeene goedkeuring zullen verwerven; en hij noodigt daarom alle Ondernemers van nieuw te bouwen huizen, Architecten, Metselaars, Timmerlieden, Stukadoors, Spiegelmakers, Vergulders, Verwers en diergelijken uit, om zijnen voorraad Modellen en Teekeningen, ten zijnen Kantore in de Koningstraat, Wijk F, N°. 9, in oogenschouw te komen nemen, en zich met deze fabrikaten bekend te maken, in de verwachting dat zij hem dan hunne bestellingen wel zullen willen toevertrouwen.

Arnhem, 15 Mei 1841.

W. C. VINKENBOS.

BELANGRIJK BERIGT.

G. F. VAN DEN HEUVEL berigt hiermede aan de belanghebbenden, dat hij zich, ten vorigen jare, te *Dinxperlo*, provincie *Gelderland*, als KLOKKENGIETER heeft gevestigd.

Ten bewijze zijner bekwaamheid in zijn vak, kan hij de beste certificaten overleggen, daar hij tevens gebarstene Klokken op de plaats zelve overgiet, het geen in de gemeente *Holten*, provincie *Overijssel*, heeft plaats gevonden, met twee Toren-Klokken, ter zwaarte van zeventien honderd en vijftig Nederlandsche ponden, hetwelk de algemeene goedkeuring heeft mogen wegdragen.

Hij recommandeert zich dus bij de belanghebbenden aan, beloovende eene prompte en civiele bediening.

§ † † Voor eene DAME, wier ongesteldheid een aanhoudend en zorgvuldig toezigt vereischt, wordt, liefst ten platten lande, of anders in eene kleine, goed gelegene landstad, de opneming en verzorging in een fatsoenlijk huisgezin verlangd, waarin zich geene jonge kinderen bevinden, alwaar zij in den huisselijken omgang een stil en aangenaam verkeer zoude kunnen vinden. Wordt verzocht opgave, met gefrankeerde brieven, bij den Boekhandelaar *A. J. VAN WEELDEN*, op het Hofspui in *'s Gravenhage*, bij wien nadere informatiën te verkrijgen zijn.

† † † *J. A. HESS*, geoctrojeerd Gezigt- en Werktuigkundig Oogheelkundige te *Middelburg*, berigt door deze, dat hij van den 17den tot den 23sten Mei 1841, dagelijks van 9 tot 1 uur, bij den Heer *ROBERT*, te *Arnhem*, zal zijn te ontbieden of te spreken over alle Ooggebreken, die door doelmatige BRILLEN tot den normalen toestand kunnen worden teruggebragt, en door geene geneesmiddelen te herstellen zijn. Hij heeft de eer zich te kunnen beroepen op de hooge aanbeveling der Provinciale Geneeskundige Commissie van *Gelderland*.

† † † *F. M. H. COHEN*, Tandmeester van het Nederlandsche Instituut voor Doof-Stommen te *Groningen*, recommandeert zich tot het maken van MECHANIEKE MOND- en TAND-HULPMIDDELEN, en voor de verdere diensten welke onder het gebied van den Dentist behooren Hij is te spreken of te ontbieden te *Arnhem*, op den 17den en 18den dezer, bij den Heer *JAEGER*, in het *Zwijnshoofd*; den 19den en 20sten te *Zutphen*, in de *Kroon*, bij den Heer *BECK*; den 21sten en 22sten te *Deventer*, in de *Nieuwe Keizerskroon*, bij den Heer *TENHAVE*. (Zie Courant van den 15den dezer)

NEDERLANDSCHE STOOMBOOT-MAATSCHAPPIJ.

Dienst tusschen Rotterdam, Arnhem, Keulen en Mainz.

Voor de maand Mei 1841.

Van *Rotterdam* naar *Arnhem* iederen Maandag, Donderdag en Vrijdag des morgens ten 7 ure.

Van *Arnhem*, naar *Emmerik*, *Dusseldorp* en *Keulen* Maandags en Vrijdags des namiddags *omstreeks* 4 ure.

Van *Arnhem* naar *Emmerik*, *Dusseldorp*, *Keulen* en *Mainz* Donderdags des namiddags ten 4 ure.

Van *Mainz*, *Keulen* en *Dusseldorp* naar *Arnhem* Maandags des morgens ten 9 ure.

Van *Keulen* en *Dusseldorp* naar *Arnhem* Dingsdags en Vrijdags des morgens ten 7 ure.

Van *Arnhem* naar *Rotterdam* Dingsdags, Woensdags en Zaturdags des morgens ten $9\frac{1}{2}$ ure, met uitzondering van den 11den en 25sten Mei des morgens ten 6 ure.

Waterhoogte te Arnhem.

Den 15 Mei 1 El 7 Palm 7 Duim; gew. 1 Duim; gev. 0 D.

Prijs-Courant der Effecten.

VRIJDAG 14 MEI.			Laagste koers.	Hoogste koers.	Koers ten $4\frac{1}{2}$ u.
NEDERL., Werk. Schuld à	$2\frac{1}{2}$	pCt.	52	$52\frac{1}{16}$	52
Dito Dito ..	» 5	»	$99\frac{7}{8}$	$99\frac{15}{16}$	
Uitgestelde Schuld ..	»	»	$\frac{59}{32}$	$\frac{59}{64}$	
Kansbiljetten	f		$25\frac{1}{4}$	$25\frac{5}{16}$	$25\frac{1}{4}$
Amortisatie-Syndicaat à	$4\frac{1}{2}$	pCt.	91		
Dito Dito .	» $3\frac{1}{2}$	»			
Handelmaatschappij .	» $4\frac{1}{2}$	»	165	$165\frac{1}{8}$	165
Nieuwe Dito ...	» $4\frac{1}{2}$	»			
Nieuwe Dito 1837 .	» $4\frac{1}{2}$	»			
Oostindische Leening	» 5	»	$97\frac{5}{8}$		
Spoorweg Haarlem ..	»				
Aand. Rijn-Spoorweg .	» $4\frac{1}{2}$	»			
FRANKR. Inschrijv. G B.	» 3	»			
SPANJE. Leening *Ardoins*	» 5	»	$22\frac{11}{16}$	$22\frac{7}{8}$	$22\frac{11}{16}$
Dito onbep. stukk. .	» 5	»			
Passive	»				
Deferred	»		12		
Fransche Uitgestelde	»		$6\frac{5}{16}$		
PORTUGAL. Oblig. te Lond.	» 3	»			
RUSL. *H. & C.* 1798, 1816.	» 5	»	$104\frac{5}{8}$		
Dito 1828, 1829 ..	» 5	»	$104\frac{3}{8}$		
Dito 1831, 1833 ...	» 5	»			
Oblig. bij *Hope* ...	» 4	»	$87\frac{5}{8}$		
Oblig. te Londen ...	» 5	»			
Dito te Hamburg. ..	» 5	»			
Inschrijving in Assign.	» 6	»			
Certific. van dito. ..	» 6	»	$69\frac{13}{16}$		
POLEN. Aandeel. à fl 300	» f				
Dito à fl 500	» »		$145\frac{3}{4}$		
OOSTENR. Aand. à fl. 100	» f				
Dito à fl 250	» »				
Metalliek	» 5	»	$105\frac{5}{8}$		
Dito	» 3	»			
Dito	» $2\frac{1}{2}$	»			
BRAZILIE. Dito dito	» 5	»	$72\frac{1}{2}$	$72\frac{3}{4}$	$72\frac{5}{8}$

Te Arnhem, bij C. A. THIEME Boekdrukker.